

Nr 307.

Av herr **Lovén**, i fråga om ändring i kungörelsen angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning.

Genom kunglig förordning av den 5 maj 1916 har Kungl. Maj:t funnit gott att föreskriva bestämmelser »angående kommissionärer för anskaffande åt tjänstehjon och andra av anställning inom eller utom riket». Redan kort tid efter förordningens utfärdande visade det sig, att bestämmelserna kunde kringgå evad beträffar sådana kommissionärer, vilka anskaffade och förmedlade anställningar av tillfällig art eller s. k. gästsuppträdanden. Dylika kommissionärer kallade och kalla sig fortfarande »impressarier» och kunna icke hänföras under benämningen kommissionärer.

Som dessa impressarier, för att kringgå lagen, endast förmedla kortvariga anställningar och därvid tillskansa sig en betydande del av de anställdas gager, utan att härför behöva redovisa i samma utsträckning, som föreskrives för kommissionärer, måste med fullt fog kunna sägas, att en lucka i lagen förefinnes. Denna omständighet har också i oroväckande grad utnyttjats. Dessa impressarier inskränka icke sin förmedlingsverksamhet till att endast omfatta inom landet befintlig arbetskraft, ty det är allmänt känt, att de även importera utländsk arbetskraft. Speciellt kan man påstå, att den sedan flera år tillbaka pågående trafiken hit av »intelligensarbetare», såsom instruktörer, sceniska och musikaliska artister, cirkus- och teaterfolk etc. har sin upprinnelse i dessa impressariers smartness att spekulera i utländsk valuta och nyhetssensation.

Då dessa impressarier, av vilka en del äro utländska undersåtar, undandraga sig lagen »angående kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning» och då enligt Kungl. Maj:ts utslag av år 1908 — »den som förmedlar anställning åt musiksällskap eller musikidkare ansågs icke hänföras härunder» (Kommissionärsverksamhet) — har en lucka i lagen om kommissionärsverksamhet uppstått, som möjliggjort kringgående av nämnda lagbestämmelser. Bl. a. har Svenska Musikerförbundets styrelse genom hänvändelse till Stockholms ordonnanspolis vädjat till denna att ingripa mot den olagliga och illojala impressarieverksamheten, men har man från ordonnanspolisen meddelat, att det till följd av ovan nämnda lucka i lagbestämmelsen icke varit möjligt att kunna ingripa och stävja lagöverträdelsen ifråga.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring eller komplettering av kungörelsen den 5 maj 1916 om »kommissionärer för anskaffande av arbetsanställning», att impressarieverksamheten även inrymmes under nämnda författning.

Stockholm den 21 januari 1928.

Carl Lovén.
